



# Pohorska politika

Nepodkupljiv list za pohorski narod.

CENA: za Pohorje in Kozjak  
Din 2.—, za Kobansko, Kranjsko  
in drugo inozemstvo:  
1 DOLAR.

Mesto telefona:  
Postrešček št. 18.

Leto XX. Štev. edina in edinstvena.

V senci planinskega plesa, dne 31. januarja 1938.

Izhaja po potrebi in za potrebo.

## Ob 3 letnici.

Z današnje številke je postal naš list star tri leta. V resnici je star nekaj več, a deključna sramežljivost mu narekuje, da jih ne prizna več kakor jih kaže. — V življenju naroda, ki je večer, tri leta ne pomenijo mnogo, v življenju lista pa so tri leta nemotnega, nesubvencioniranega življenja uprav čestitljiva leta. Koliko listov in lističev je tekom teh treh let bujno in hitro pognalo na veji našega novinstva, a je ravno tako hitro odpadlo in propadlo. Spomnimo se samo..., pa kaj bi vzbujali žalostne spomine, radujmo se ob tej pomembni obletnici raje nad tem, da živimo mi, da rastemo navpik in na šir.

Če planinec stopi na jaso, se ozre nazaj na pot, ki jo je prehodil, upre pogled v strmino, ki ga še čaka. Na taki jasi stoji danes naš triletnik-jubilant. Lepa je pot, ki jo je prehodil. Pod vsemi S. P. D.-režimi — od železno-diktatorskega pa do najširše demokratskega — je stal naš list vedno in povsod na braniku integralnega planinstva. Premnogokrat to ni bilo lahko, posebno še, ker kot strokovno glasilo za pohorski in „kozjaški“ smel ni smel prestopiti gotovih meja ostro začrtane lastne politike, ki se v mnogočem razlikuje od dnevne politike, katere se je naš list dosledno izogibal. Vedno je bil le strogo objektivni promatrač vseh pohorsko-planinskih dogajanj in dognanj, podvigov in padcev posameznikov ali mnogote, pa naj so bili padci iz višin planinske hierarhije ali pa padci, pri katerih so bili osebno udeleženi ti ali oni današnji vlastodržci S. P. D.-režima. V živo slikani in tiskani besedi je kazal planinskemu narodu pravo pot ali pa mu držal pred obraz v pavlihovski navihanosti zrcalo in ga bodril: O narod ljubljani, glej, takšen si in takšen bi moral biti!

V nizu planinskih dogodkov zadnjih let imamo razen ustanovitve našega lista beležiti velik dogodek vsakega planinskega leta: Planinski ples! Kdor bo v poznejših letih pisal kroniko našega pokreta, bo moral nujno obstati ob tej manifestaciji — da ne rečemo eksploziji — vsakoletnega navdušenja obdravskih planincev. Zato smo v glavi našega lista tudi zabeležili: v senci planinskega plesa, kajti veliki dogodki mečejo svoje sence vedno naprej. Tej instituciji, ki vsako leto združi planince vseh stanov, ver, spolov in prepričanj, je od vseh začetkov naš list posvetil vso svojo pozornost, dajal poguma in bodril posebno s sijajnim uvodnikom 1. številke, ko končava z edinstveno globokoumnim geslom: Živeti hočemo!

Prevelika — značilno slovenska — skromnost nam prepoveduje, da bi o pokretnih in podvižnikih našega gibanja na tem mestu, posvečenem listujubilantu, pisali veliki tekst o vsem podrobnem delu, težkih planinskih pohodih za razširjanje planinsko-po-

## MANIFEST

avtoritativne SPD vlade pohorskemu narodu.

O, tebi narod moj, države steber, ki ves z menoj stojiš, stremiš navkreber iz dna dolinskih zemeljskih skušnjav, predsednik, ki s prestrogo sem dijeto po tvoji milosti še eno leto, pošiljam ti ministrski pozdrav!

Ko Mars divjá čez polja bojna, ti narod piješ vina ritoznojna in murskih biserov opojni vir. Ko Španija, Azija suče zdaj orožje, ti narod, ki te greje sonce božje, imaš notranji in zunanji mir.

In ko odsek alpski leze v steno, zahtevam, branim mir za vsako ceno planinskih, sportnih jaz valov krmár, ki butajo ob vrhe, frate, kope, od nas visi še zadnji mir Evrope, ne bo državni zrušil ga udár.

Planinstvo-sport. Dvoboj! Na potidejno skoz suho prozo, vendar dušo žejno gredó Slovenci verni v nov problem. Presečem čudno zmešane jim vozle, preženem sportne in planinske kozle, držeč koštrune, jance v svoj objem.

Sem opozicijo, združeno na dvoje, razprl jo v medsebojne boje, krepivši vlado z mladimi močmi. Sem dal pomlajevati oskrbnice, ko čivkajo kraljiči, jim senice, ko hribarji nam mažejo potí.

Vam dai bom boljše zveze in kontrole in kot nadzornik strog moralne šole vam pel, bo pel brezžični telefon. Po vseh dolžnostih, funkcijah, nadlogah, predsednik, ki stoječ na dobrih nogah, pognal vas bom v električni pogon.

O, kje ste člani? Vas Jezernik šteje. O, državljani, kje so vaše meje? Odspodaj? Mi gremó navzgor! Poletje, zima, o najblažja klima nam čuva stranko in krepost režima, imenovani in izvoljeni odbor.

O, tebi narod moj, nocoj vse misli ob fruškogorcu, sódi, župi kisli, ko dvigam žezlo, svojo trdo pest. O, tebi narod nevbogljiv, nevdramen v dolini solz na vekomaj ferdamen, pribijam ti svoj zadnji manifest.

Sem zopet lahkokrili predsednik ljudomili v dejanju in v besedi, v lepi sliki: jaz

Vladimir Veliki.



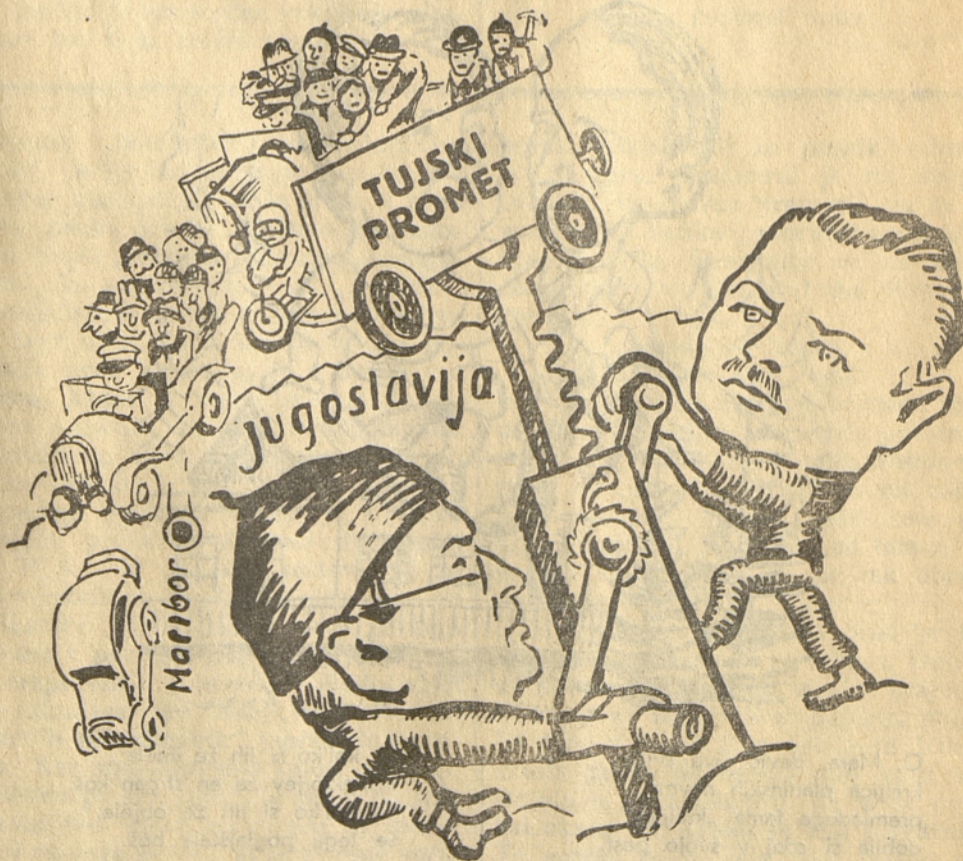
horske ideologije in o mnogih sejah pozno v noč ter o vseh žrtvah, ki so bile potrebne, da ostanemo — kakor se tako lepo pravi — na tekočem! Mirno pa lahko na tem mestu pribijemo, da imamo neznane junake tudi mi!

Pa poreče kak zagrizen gospod dolinar: Pa čemu vse to, čemu se pehate tu doli, prirejate plese, izdajate liste, omagujete in omahujete pod pezo odborniških bremen, pojdite raje gorta na Pohorje, tam je Vaš pravi teren. Temu porečemo: Ljubček, kako si — naiven! Če ne bi bilo našega lista, našega planinskega plesa, našega pokreta, kako bi mogli služiti višjim ciljem? Vse naše delo naj nam prinaša dobičke, naj nam prinese melioracijo planinskih gospodarskih prilik (danes ko je gospodarstvo tisti konjiček, ki ga vse tako rado zajaha!). Hočemo, da nam ostane kaj več, da ne bo naše delo usmerjeno samo v smer ginljivega vzdrževanja visečih dolgov, nego da bo kaj ostalo za koče. — Kakor čudno se sliši, vendar je res, da vsi dobički naših prirediteljev tekó — navzgor!

In tu treba, da upremo naše lepe oči v bodočnost in se ne zdrzemo, kamoli omahnemo, kljub temu, da dobro poznamo gospodarje naših koč in njihove prikrite in neprikrite želje in načrte. Naj nam naš list in naš planinski ples in vse kar planinski ideji služi, prinaša toliko dobička, da bomo lahko ustregli vsem bujnofantastičnim željam po povečavi, povišavi, razširitvi, poglobitvi naših planinskih postojank. — Vsa planinska srenja pa naj nam v delu pomaga v vse večjo čast in slavo vesoljnega Slopladruja!

Dren.

## Teško se dviga — tujski promet...



Da čar naših krajev spoznal bi ves svet  
in k nam bi prihajal dopust preživet'  
— za to mi skrbimo!

Da vse naše delo pognalo bi cvet,  
da slabih sezon bo naš narod otet  
— za to se potimo!

Da bi iz tujine le spet in le spet  
se gostov nabralo pozimi, polet'  
— za to se borimo!

Da vedno užival bi velik ugled  
v sosednjih državah naš tujski promet  
— za to mi živimo!

## Skalo žagajo ...

I.

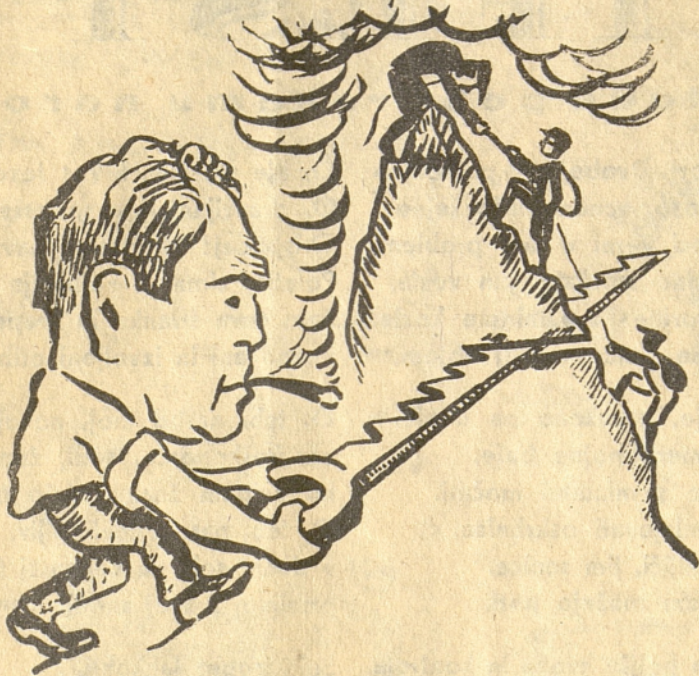
(Pri seji).

Ne bom molčal, vsej javnosti odkrijem, kakó odborniška me peče vest, kot drugi podpredsednik bivši vpijem in dvigam močno glasni svoj protest:

Tovariši, Se društvo meni smili, okužil ga je že moderni vek, v planinskem društvu straši, rogovili nam zdaj nek alpinistični odsek. Ta krivi duh mladino nam zavrača ven s Pohorja do alpskih sten, strmin,

planinsko društvo pa naj mirno plača jim štrike, kline, bat in rešpetlin. Rešilne še prispevke naj jim daje za „vzgojo volje“ in „duhá polet“, samó da fantje skoz plezalne vaje najlažje pridejo na drugi svet.

Tovariši! Z menoj!  
Zdaj sami si pomagamo!  
Tovariši! Na boj!  
Zdaj skalo to odžagamo!



II.

(Po seji).

Oj, dečki vi — alpinisti, nekoč sem tudi jaz bil lep in mlad. O, ljubčki moji — omladinski, bom šel čez steno z vami, čez prepad. Planinsko društvo odgovarja in podpredsednik drugi bivši, mladostne sile vse izlivši zdaj srce burno mi udarja:

Pred sabo vidim strmo steno, na steni plošča mi stoji, na plošči SPD je venec, a v vencu zlat napis blesti: Tu dol' je padel Alpinist Jelenec!

Poh.

## Nov „kraljevi“ gospodar Mariborske koč.



O, Mara, devic živa priča kraljica planinskih nevest, premladega fanta „kraljiča“ dobila si zdaj v svojo pest.

O, Mara, le bod' sramežljiva, je fantič sokoljih oči, poslušna mu bod' milostljiva, tvoj gazda je gorke krvi.

O, kol'ko si jih že imela inšpektorjev za en strgan koš. O, kol'ko si jih že objela, še tega poglajštala boš.

Si Mara zdaj druž'ga dobila, „kraljevi“ je tvoj gospodar, a ti boš še Kralja obrila, kaj marnasti Mari je mar?

Poh.

## „Klanfarske“:

I.

Jelenec — Šlajmer, to sta dva, ki rada noge fentata: V registru sta družabnika, poklicno pa stavbenika.

Pred dolgim b'lo je letom dni, so prvemu sešil' kosti: Zdaj drugemu se dela kalus, latinsko temu prav'jo: Salus.

II.

Iz pohorskih ne prideš koč, da ne bi videl Te Bergoč! Na levo stopiš ali desno, že tam stoji — ves živ in „resno“. Če „Urško“ hočeš sam imeti, že vidi Te Bergoč presneti. In še poleti se mi zdi, da vlačí sabo svoje ški.

III.

Da v kočah nam ne zmanjka vina, že leta sem skrbi Rosina. Le to se vsem nam čudno zdi: V njegovi kleti vse kipi in kakor šampus vse šumi: Ko sodi pridejo pa gor ... zgubi se vinu vsa natura ... in kriva je?: Tempera-Tura!

IV.

Ko zadnjič tu so bili Čehi, vsi člani Češko-Jugo lige, kazali so jim Maribor: Od gradu dol do konjske fige, ki dič'jo ceste, — vrhan vzor! — In šele tam v Plodérnici, do dobre sape so prišli!

V.

Kaj mislite, kaj pa naš Trauner? Dekleta prav'jo: Ta je „gauner“! Jaz mislim pa, da vse nič ni — saj star je že, trhlj h kosti. Je dolg pač, res, a nič ga ni, nemara, če b' ga skušali — gospod bi se — blamirali!

VI.

Ponosno hodi dol pa gor, vsi pravijo: to je Senjor! Rojen tam v lepi Prlekiji, po češko tudi čebrna, če je oblečen še v črnini, si vsakdo misli: Ta pa zna! Še marsikaj bi Vam povedal, pa rajši jo odkurim spat V kosti mi strah sedaj že leze, če se le zmislim na — senat!

Živ-žav.

Po gorah in dolinah siguren je vodnik — „Planinski vestnik“! Si že naročnik?

## Mens sana in corpore sano

(Ali ko fizični minister v Maribor pride.)

I.

Skoz Pohorje šumno, opojno, zeleno gre v zarje planinske moderni sloves, v planinstvu in sportu zdaj vero le eno spričuje nam zdravje vzgojenih teles. Planine in frate, vse Pohorje poje: ministru telesne, turistične vzgoje.

II.

Na telovadišča in v sportne arene budi omladince olimpijski zvon, gredo, oj gredo kot čelade jeklene: Železničar, Sokol, Rapid, Maraton. Vse gole in smuke, vse drže in stoje: ministru dekliske in fantovske vzgoje.

III.

Naprej, kjer požarnikov dom je gasilni. Pozor! On prihaja. Zatrobite v rog! Hura, vatrogasci slovenski agilni, gaseči junáci, pomozí Vam Bog! Čez stene in strehe, skoz ognje in boje: ministru ognjene požarniške vzgoje.

IV.

Po težkem, po vzgojnotesnem izletu nam raste že moč in nam raste krepost. Pri Orlu v salonu na slavnem banketu je z nami visoki ministrski gost. Vse živo, vse zdravo in vse pokrepčano: Oj, bračo! „Mens sana in corpore sano!“ Poh.

## Žalostna pesem dobre žene.

Se ženka v kuhinji vrti, večerja v loncu že diši. Zdaj koj bo prišel možek zlat in ženka šla bo v miru spat.

Že ura osem zazvoni, moža pa še k večerji ni. Večerjo v „ror“ porivajoč, ah, ženka brižno premišljuje: in s strahom deda pričakuje: „Kod hodi le tak dolgo v noč?“

Je morda imél službeno pot, al' vjagal kje ga kak gospod? Se mu mogoče kaj zgodilo, al' ga prometno sredstvo povozilo.

Dvanajsta ura zazvoni, se skrb za moža podvoji. Zdaj trdni sklep se porodi za „štráf“ sedél boš v kamrici.

Pa ura je že dve, to je preveč za izmučeno srcé. V obupu loti se, ah, telefona in kliče vsac'ga brez pardona. Unjón: se nihče ne zglesi, ker tamkaj vse že sladko spi.

Orel: Ja, milostiva, bil je tu, a ob desetih šel domu. Astorija: Ker bilo tamkaj je bolj prazno, je rekel, v baru bo pač bolj prijazno.

Bar: Ja, en časek tukaj je sedel, a že pred uro z družbo je odšel.

Ah, Bóže moj, nikjer ga ni! Pri „Babah treh“ mordá sedi?

Tedaj pa vrata se odpro, se mož prikaže z opico. Pred vrati čevlje je že slekel, pa bos je v spalnico pritekkel.

Zdaj že pred ženo tam kleči in milo prosi: „odpusti mi!“ Je mehko ženino srce, in kmalu odpustilo vse.

Jo mirno, verno, mož poslušaj, pokorno gledati poskušaj. Ji srčno rad prav vse obljublja in pridne róčice poljublja.

Saj vsakokrat obljubi vse, zvečer pa spet obljubo sné. Kako mu pač zvečer odleže: Pri Špacku spet si dušo veže!

Ilka.

## Ena iz Slovenjgradca.

Tri koč. S. P. D. Slovenjgradec ima. Z novo na Pungartu se najbolj baha! Ob njej bodo gradili še aerodrom, na Veliki Kopi pa rezervar za streló in gróm. Avtobus Maribor—Slovenjgradec pride spomladi v program.

Bo vozil čez Pohorje. V vsaki S. P. D. koči bo avtomatski bufet Daj — Dam. Nove se bajte zato še gradijo. Črni vrh dve. Pungart še eno. Porodnica eno. Eno še Mala Kopa dobi.

Vse pač privatne. S. P. D. pravi se nič ne jezi. Vince najslajše pri nas bo, edina točilna pravica.

Kuhinja international, zraven velika pohorska žlica.

Sploh propaganda po vseh kontinentih, foto-razstave, tonfilmi, brošure do Severnega tečaja:

Pridite vsa plemena naše vince in solnce pit, v S. P. D. koč. Pohorskega raja.

S.

## Vremenska poročila.

V vseh družbah in vseh društvih sem nepogréšen ud, v izlivih muze moje je močen moj adut, pri pohorskih vseh slavah me vdano sluša ljud, pri plesnih vseh pripravah - če hočem - rad pomagam, jaz Ljudevit -



26. februarja 1938

velika planinska maškarada  
Senjorjev dom!

## Horizontalno planinstvo — na pohodu.

Igrokaz, v 4. slikah.

Osebe: znane.

Čas: sedanost.

Razgovor se vrši vsako nedeljo ob pol 3. uri v „Astoriji“.

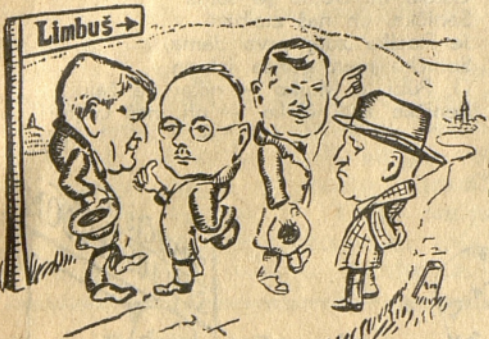
9. I. 1938.

„No fantje, kam pa danes?“  
Lojze: „Lep dan je, pa pojdimo enkrat v Pekre, Zorko ima dobre koline!“  
„Dobro, pa v Pekre!“ — In so šli:



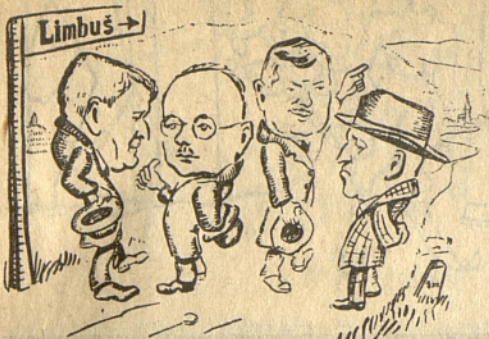
16. I. 1938.

„Kam pa danes, fantje?“  
Franjo I.: „Dan je lep. Kaj ko bi šli enkrat na Pobrežje k Balonu. To čijo dobrega Bizelja.“  
„Dobro, pa na Pobrežje!“ — In so šli:



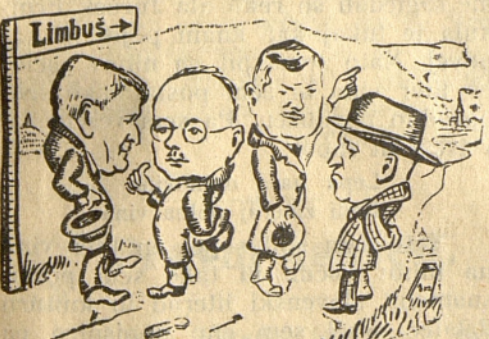
23. I. 1938.

„Kaj pa danes, fantje?“  
Franjo II.: „Lep dan je zunaj. Kaj ko bi jo mahnili do Mariborske kočice?“  
„Dobro, pa do Mariborske kočice!“ — In so šli:



30. I. 1938.

„Fantje, kaj bomo pa danes?“  
Viktor: „Lepo vreme mam. Kaj ko bi jo potegnili k Sv. Lovrencu na Pohorju?“  
„Dobro, pa k Sv. Lovrencu!“ — In so šli:



(Zastor pade.)

### Nepotrebno.

Mlada dama si je najela vodnika, mladega fanta, ki bi ji naj razkazal čare naših pohorskih planin. Hodila sta ure in ure, penjala sta se vedno višje in višje, vedno lepši je bil razgled. Dospela sta do razglednega stolpa. Sama sta bila. Prevzet njene lepote — mlada dama je namreč bila tudi zelo čedna — se dečko ni mogel več premagovati — krepko jo je stisnil in prav tako krepko poljubil. — Damico je ta hipni val ljubezni (seveda) silno pretresel in vsa razburjena je dejala: „Vi, slišite, zdi se mi, da ste šli predaleč!“ — „Meni tudi“, pravi on, „to bi bila lahko storila že kar v dolini!“

## Domače novice.

### Veselo in srečno

rajanje na „Planinskem plesu“ želita cenj. posetnikom uredništvo in uprava.

**Udomačeni lovci, pozor!** — Ker se bodo današnjega planinskega plesa udeležili vsi odtenki našega naroda, je pričakovati, da se pojavijo v dvorani tudi divji lovci, ki še žive v nedostopnih predelih zelenega Pohorja. Zato je vodstvo plesa odredilo, da se za že udomačene lovce rezervira posebna miza, kjer se bodo lahko udajali krotkemu in prijetnemu kramljanju, nemoteni od divjih pranagonov svojih še neukročenih bratov. Preskrbljeno je, da bo lovcem na razpolago v vsakem šotoru oseba, ki zna latovsko in latinsko.

„Pohorska politika“ kot bibliofilska izdaja. Da ustrezemo želji nekaterih prijateljev in prijateljic lahko-krile muze, smo se odločili, da izdamo ob letošnjem jubileju tudi posebno bibliofilsko izdajo našega lista, ki je opremljena s posebnim žigom S. P. D. in z roko numerirana. — Ker bo to gotovo časopisno-bibliofilska redkost, priporočamo planincem, da pridno se-gajo po tej številki.

**Lepa pietetna svečanost.** Dne 20. januarja 1938 so se ob 8. uri zjutraj točno ob obletnici tragičnega dogodka v Sodni ulici zbrali številni prijatelji in čestilci humorja načelnika veseličnega odseka in na mestu, kjer je lani postal žrtev naših planin, položili krasen venec iz lilij in drugih planinskih cvetk. — Kakor izvemo, je v teku akcija, da se vzida na listem mestu tudi spominška plošča, ki naj pričra še poznim rodovom o žrtvah prvih planincev v Mariboru.

**Za pobijanje nepismenosti!** Odbor za pobijanje nepismenosti za pohorski planinski okoliš je na zadnji seji sklenil, da bo razposlal vsem analfabetom svojega okoliša obširne tiskane pozive, naj se čimprej odrečejo nepismenosti. Tako je prav! Odboru čestitamo!

**Popravek.** Ni res, da spada Stajerska med snegapasnive kraje, res pa je, da je tudi na Stajerskem v izredno ostrih zimah zaslediti kako trohico snega, včasih celo na Pohorju. — Ni res, da so gorenjski tujskoprometni činitelji na Zidanem mostu pregovorili Zagrebčane, bi so bili namenjeni na Pohorje, naj tega ne storé,

ker na Pohorju ni snega, res pa je, da so Zagrebčani pri premikanju vlaka sami opazili, da na štajerski strani ni snega in so se spontano odločili za Gorenjsko. — Ni res, da so vremenska poročila mnogokrat pomanjkljiva, res pa je, da so le redkodaj pravilna.

**Nova tiskarna — ne v Mariboru — ampak na Pohorju!** Mariborska organizacija grafičarjev je kupila na Pohorju ogromno parcelo, na kateri si hočejo postaviti baje še v tem letu (?) štirinadstropno planinsko kočico. V tej koči, ki bo opremljena z vsemi tekočinami moderne opreme planinskih koč, bo samo članstvu na razpolago penzija, in to brezplačno. V posebnem traktu te kočice pa bo urejena moderna tiskarna s številnimi tiskarskimi in stavničnimi stroji, slednji bodo tako urejeni, da bodo lahko sprejemali poročila kar iz daljave in se bo dalo na njih tudi staviti iz daljave. Posebno čudo tiskarske tehnike pa bo rotacijski stroj, v katerega bodo na eni strani metali debela, urednike in pesnike, na drugi pa bo že izhajala — „Pohorska politika“. S tem bo rešenih kar dvoje vprašanj: pohorski les se bo kar na licu mesta porabil, in hiperprodukcija planinskega humorja bo usmerjena v pravičen tok. Tako se bo poštnim in finančnim pridružila še kočica grafičarjev, katero zaenkrat — ko še nima gostinske koncesije — zadovoljno pozdravljamo!

Ko v listu boš prebral vse „špase“, se spravi tudi nad oglase!

### POHORSKI POLICAJ.

Neko mesto na Pohorju je nastavilo za policaja doslužnega vojaka. Ta vojak je bil sicer nepisumen, zato pa zvest in energičen. Nekoč so prišli v mesto mladi turisti in vrgli med meščane par prevratnih idej. Mestni očetje so takoj izdali svojemu policaju nalog, da sme v bodoče pustiti v mesto samo take turiste, ki predložijo posebne legitimacije s podpisom župana. Tako si je neki turist omislil novo legitimacijo s svežo fotografijo. Ko je prišel do mestnih vrat, je pokazal legitimacijo policaju. Policaj, ki ni mogel razbrati županovega podpisa, je začel primerjati fotografijo s turistom. Obraz se mu je bolj in bolj širil od veselja in končno je ves srečen vzkliknil: „Bogami, baš ti si, možeš napred!“

### „Jagerska meša“ pri Sv. Arehu.

Bilo je takrat, ko je bukovca zelo dobro obrodila. Pohorski polharji so prorokovali, da bo po daljšem času zopet enkrat dober polžji lov.

Okoli Smihelovega je trobil velik „alarm“ od Sv. Areha proti izhodu in zahodu, proti Smolniku in Lobnici, Rušam in Mariboru.

„Generalštab polžje vojske“ je delal noč in dan načrte. Sklenil je razdeliti polžjo vojsko na dva dela. Prvi oddelek naj napade polžje domove pri Blazovniku, Ošanku in „na Ravninah“, drugi oddelek pa naj preišče teren pri Ravbarskih pečeh in v Servitutih ter napade nevarnega sovražnika za hrbtom. Obe armadi bi nato proti večeru udarili proti Ruški koči. V boju padli in ranjeni bi se naj tudi tja prenesli. Tudi „tren“ ozir. „komora“ bi morala pred nočjo biti na istem mestu. „Poljske kuhinje“ pa dobijo rezervatna navodila. Vse se je vršilo po načrtu in brez večjih nesreč.

Proti večeru se je polžja vojska, utrujena od hudih bojov zbirala pri Sv. Arehu. To vam je bila prava demokratska vojska. Raznovrstni stanovi so bili zastopani. V tej veseli družbi je vladalo načelo bratstva, sloge in enakosti, česar v dolini ni najti! Tam v kotu je sedel širokopleč pohorski kmet, poleg njega bradat odvetnik z velikimi „špeglami“, na drugem voglu si videl sodnika, ki je svojo resnost pozabil v sodni dvorani, poleg njega se je lahkotno obračal na vse strani

prijazen „šolmaster“, na nasprotni ničar. Velika industrija je poslala dva odlična zastopnika, pa še grofa si videl v tej pestri družbi. Saniteto so zastopali visoki gospodje zdravniki „specijalisti“, ki so obenem tudi „jagerski“ specijalisti. Nekateri s „špeglami“, drugi brez njih. Toda vsa ta visoka gospoda, pred katero se je v dolini vse treslo, kadar je opravljala svojo civilno opravilo, ni bila kos polžjemu sovražniku. Skrit na stoletnih bukvah in hojkah jim je polh pošiljal pozdrave „veselega svidenja“. Zato je to delo morala prevzeti posebna formacija „P. P. S.“, ki je bila sestavljena iz prvovrstnih pohorskih „kolesarjev“ in polharjev. Ta udarna četa je bila zbrana v prvi gostilniški sobi. Živahno je razpravljala o podvigih in doživljajih minulega dne. Manjkalo seveda ni tipičnih in „mastnih“ jagerskih dovtipov. Ker smo Slovenci sploh pobožni, posebno pa še „jagri“, je samo po sebi razumljivo, da v tej vojski ni manjkalo vojnega kurata, ki se je rade volje odzval prijaznemu vabilu in prošnji, da bi drugo jutro molil pri sv. maši v cerkvi Sv. Areha za grešne duše polžjih jagrov.

Po praznih želodcih „izčrpanih bojevnikov“ je krulila lakota. Veselje je zavladalo, ko so začele „fest deklince“ nositi na mizo uničenega in pečenega sovražnika. Tiho je postalo v prej živahni družbi. Vsak je gledal in skrbel, kako bi čim več je pobitih sovražnikov — popolnoma „vkraj“ spravil. Da bi pa le ne bil dolg čas, je „generalštab“ preskrbel vojaško „bando“, katero je vodil znan narodni po-

## Čez drn in strn.

Preteklo leto je bilo gotovo eno izmed najbolj razburkanih let. Po vsem svetu so se vžigali in kresali novi pojmi o notranji ureditvi držav. Vžigali in kresali so se pojmi o demokracijah, korporacijah, fašizmu i. t. d. Vse te nove pojme so pohorski politiki bistroumno zasledovali in vse, kar se jim je zdelo pametno, prenesli v pohorsko upravo. Tako so poglobili in razširili svoj finančni odsek, ki deluje naravnost z diplomatsko tajnostjo in ne polaga nobenega računa. Izgleda, da jim je ta novotarija tako prirasla k srcu, da so sploh vse svoje delovanje koncentrirali v ta odsek. Razumljivo je, da je ta odsek sijajno deloval in da je pohorski narod mirno spal. Odsek je skrbel za dobro vino, za obiske raznih odličnikov, za počastitev zaslužnih planinskih mož in sploh za vse, kar se ljudem dopade in kar prinaša planinski blagajni korist. Bil je tudi borbena in je z uspehom vodil pravdne bitke za pohorska pota, markacije in table. Umel je prenesti obresti svojih dolgov — kapitali za enkrat še niso prišli v poštev — na krepkejše rame svojih naslednikov. Pa tudi drugače so ti politiki modernizirali notranjo upravo. Po modernih načelih niso razpisali nobenih volitev in poslancem niso izplačali nobenih dijet. Svojim podnikom so prihranili nepotrebna razburjenja in niso priredili nobenega zborovanja. Izdajali niso nobenega časopisa, ker pohorski narod itak vse ve in ne potrebuje novinarskih poukov. Povsod je vladal mir in v pohorsko kraljestvo se ni vtihotapila nobena zgaga v obliki kakega ostriznega jezga. S spretno moralno politikom so ohranili svojim oskrbnicam samsko stanje in niso nobene zakonito poročili. Tako se je njihova državna volja povsod učvrstila. Zato ni bilo v preteklem letu nobene ustaje, nobenega političnega umora in nobene uradne poneverbe.

S svojimi sosedi so ti politiki živeli v dobri sosesčini. Radi raznih nesreč na nogah niso mogli mnogo potovati v inozemstvo. Dotaknili so se samo Nice, Montblanka in pariške razstave. Plodovi teh potovanj se bodo pokazali še le v prihodnjem letu ali še celo pozneje. Tudi niso priredili nobenih sijajnih banketov in svečanih plesov. V nadomestilo za vse to in v zahvalo za izkazano pokorščino so priredili svojemu narodu samo planinski ples. — Finis coronat opus!

horski „skladatelj in pesnik“, doma iz Skomra. Muziciral je na svojih „auhah“ in zraven prepeval, da se je vse kadilo. Veliko pozornost so zbudili njegovi stih, nanašajoč se na neko „žeganje“ v Resniku na Pohorju, kjer:

„marajlo so razpeli,  
ko najba niso majli.“

Ko mu med drugimi pesmimi uide preko zob kakšna malo bolj „mastna“ pohorska, mu kar na mah zastanejo prsti na „auhah“. Pridušno mi zašepče na uho: „Jezus, zdaj sem pa vruga napravil. Tisti gospod tam-le so menda kol mešnik, ko so tak obriti, pa majo črn žlifar!“

Ta boj pri obloženi mizi je bil napornejši od onega na terenu. Izgube so bile velike. Ure so bile že majhne. Polharji so zginevali iz bojnega polja. Le tam v kuhinji je ostala in b'dela zvesta straža do belega dne, kajti obstojala je že nevarnost, da bi se potikal okrog Sv. Areha še kak sovražnik. Ta straža pa je bila tudi vestno sestavljena iz najboljših pohorskih polharjev „holcarjev“ pod komando jurista-sodnika, da bi se ja vse vršilo po pravici in resnici in bi se nikdo ne zameril paragrafom.

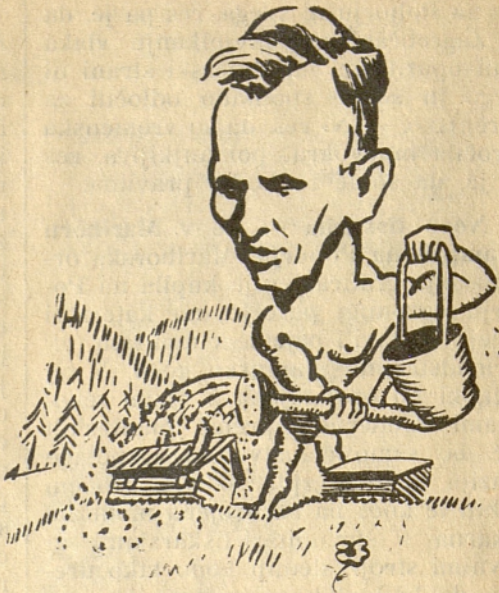
Za drugi dan na vse zgodaj je bil napovedan lov na bolj „hujde“ živali na Glažuti, kakor so: zajci, „poki“, medvedi in volki. Obkolili smo lovišče od vseh strani. Jaz sem se zgubil in čakal v nekem mlaju. Naenkrat zaslišim lajanje psov, pik, pok, šibre frčijo mimo moje glave, nek pes hudo zavil. Odskočim. Skozi gosto drevje strani se je oddihaval trebušast gostil-

# Doma in posvetu.

## Tam na sredi gorske frate . . .

Tam na sredi gorske frate  
naj skoro kočica stoji,  
da bi zrasla ven iz trate,  
jo zlata dežek naj rosi . . .

(Se poje po napevu: Tam na sredi mojga srca . . .)



Kogar je usoda tako nemilo oplazila,  
da ne more prisostvovati nočoj no-  
benemu planinskemu plesu (v Mari-  
boru, Rogaški Slatini, Slovenjgradcu,  
Ljubljani), se lahko še vedno udeleži  
planinskega plesa v Slov. Bistrici,  
ki se bo vrtil dne 5. februarja t. l.  
— Bratskim plesom pošiljamo bratske  
pozdrave.

## Smuk - ekspres Maribor - Slovenjgradec.

Poznate že naš smuk-ekspres?  
Drči čez Pohorje kot bes.  
Na smučkah dveh se vozi vsak,  
na vsako dušo čaka vrag!  
Kdo lezel bi na Ruško, Mariborsko,  
Preblizu Pesek, Klopni vrh,  
kdo vozi še samo na Senijorjev dom.  
**Na Pungartu je novi dom.**  
Od tu pričinja nova prog.  
Tu naložiš si smuk-premoga,  
hitiš navzgor na našo brhko Kopo,  
razgled prelep na vse strani,  
a smučka dalje že drsi.  
Pozdravlja Urška te nedolžna in vesela,  
pozdravlja Peca te debela,  
pozdravlja Olševa, Raduha,  
en skok samo, o primaruha,  
preskočil bi doline vse,  
pa le v grmovje strela gre.  
Navzdol na sedlo, spet navzgor —  
o Bog na smučarje svojčas ni mislil,  
o takšna prog križem-kraž  
na smučkah že tri kile maž,  
pa še ne vidiš Kremžarjevga vrha —  
si lačen, žejen, a ob tebi križ,  
v strmine zadnje se podiš,  
tu zadnja bajta pohorska  
z vsem dobrim je namazana,  
ob njej pa ljubi sveti Rok  
skrbí za zdravje tvojih nog.  
No zadnja tu planinska je postaja,  
kdaj vlak s Slovenjgradca že odhaja?  
Le kar navzdol „Pototschnig-ova pot!“  
Vse „Poto-maže“ hitro še  
in 300 km na uro,  
v Slovenjgraški bolnici ali kolodvoru  
na svidenje in smuk — juhe!

S.



Predsednik A. O. S. P. D., Maribor.

zagledam, kako se vali po tleh, ne  
nevarna žival — ampak lovski pes.  
To junaštvo navdušenih jagrov me je  
pripravilo do tega, da sem jo mahnil  
kar proti Sv. Arehu. Došel sem dva  
lovski tovariša, ki sta se tudi odločila  
za pohod k Ruški koči. Prežala sta  
v nekem zatišju. Naenkrat sta zaslišala  
nek čuden glas. Že sta napela peteline  
pušk, da ubijeta redkega prebivalca  
pohorskih gozdov, medveda. Ker se  
ni nič gibalo, oprezno pregledata teren.  
V grmovju na mehkem listju je smrčal  
spanje pravičnega naš tovariš debe-  
luhar in „harjuzal“, kakor da bi se  
hotel zadušiti.



Ob deseti uri je „zacinglalo“ pri  
pri Sv. Arehu in vsi jagri so se tamkaj  
zbrali k pobožni molitvi. Kdor je pri-  
sopihal prekasno, je kar s puško stol-  
pil v božji hram.

V klopeh pri glavnem oltarju so  
sedeli jagri-doharji s „špeglami“, se

resno držali, le oči so jim bile malo  
manjše, trepalnice pa tako težke, da  
jih ni bilo mogoče obdržati v običajni  
budni legi. Morda zato, ker je bilo v  
cerkvi malo bolj mračno. Drugi so  
stali po cerkvi in podpirali zide in  
stebre. Vsi lovci so prisostvovali sve-  
temu opravilu, prišlo je tudi nekaj po-  
horskega ljudstva. Pa tudi došli tu-  
risti so stopili v cerkev, deloma kot  
verni kristjani, deloma pa tudi iz ra-  
dovednosti, da si ogledajo pestro „bra-  
tovščino“, ki je bila tamkaj zbrana.

Pristopil je k oltarju tisti gospod,  
ki se ga je prejšnji večer muzikant  
zbal, ministriral pa mu je visok go-  
spod sodnik, ki je prejel po končani  
maši običajni honorar in še skromno  
kosilo.

Vse se je v redu izvršilo. Ker je  
bilo nebeško lepo vreme, smo obedo-  
vali kar na prostem. Razgovarjali smo  
se o marsičem, posebno še o plenu  
pri jutranjem lovu. Rezultat je bil: en  
nastreljen pes, katerega smo si še vrh-  
tega izposodili pri sosedu brez vednosti  
gospodarja. Izgovorjena je bila marsi-  
katera „jedrnata“ napitnica. — Prvi  
smolniški jager se je kaj lepo in gin-  
ljivo zahvalil gospodu duhovniku, da  
se je potrudil na visoke planine in tam  
opravi svetlo opravilo. Ta se mu za-  
hvalil z gromkim govorom, zatrjujoč,  
da rade volje pride še večkrat maševat  
k Sv. Arehu, ako ga povabijo tako  
odlični gospodje in dragi prijatelji.

Pohorski godec je sviral in pel  
nove in stare „viže“, večkrat je po-  
navljal ono o „luštnem jagru“, ki se  
konča:

## Oj, preljubi Sv. Trije kralji!

Gospoda A. Pinter in Scherf Toni,  
nista le svetovnoznana mototurista,  
še bolj priznana sta kot slavna pohorska  
turista.

Po svet sta mnogo potovala  
preplezala gore,  
doline precapljala,  
obiskala vse kočice, ki ima jih Pohorje.  
Tako nekoč se je zgodilo,  
kar jima je še danes milo:  
primahala sta naša dva junaka  
naš vel'ki Pinter  
in sladki Toni, ki male je postave,  
utrjena na smrt za lakoto in hudo sapo,  
do nove, še nedograjene,  
a vendar lepe, zale — joj, ne deklina,  
ampak kočice male,  
ki Sv. Trije Kralji ji dali so ime.  
V koči sladko sta kramljala,  
nato večerjala in skupno spat ste se  
podala.

Bil Pinter močno je prehlajen  
in rekel je, naj okno bo zaprto,  
a mali Toni, ki bolj polnokrven je,  
zahteval je odprto.  
Tako ni bilo sprave.  
Pa misli Pinter: „Toni spi,“  
— brž okno gre zapirat!  
a Tončka huda kri zbudi  
in misli, da že Pinter spi,  
— šel okno je odpirat!  
Tako pogumno sta turistila vso noč  
k oknu, ga skrivaj odpirat in zapirat!  
A zjutraj težka žalost se ju polasti,  
ko presenečena zapazita,  
da v oknih sploh nobenih šip še ni!

## O Pubi, o Marko . . .

Dva tička pri smučarskem domu  
letiva navzgor in navzdol  
v kristjaniji in plugu, v slalomu  
dva tehnika smučarskih šol.  
Skoz burjo, skoz meglo in sunce ti žarko:  
O, Pubi, o Marko!

Dva brata, učiteljčka smučka,  
dva tekmeča belih „mučišč“  
vsem deklicam dajeva duška  
v revirju snežnih lovišč.  
Skoz burjo, skoz meglo ledeni poljubi:  
O, Marko, o Pubi!

Dva doktorja z divje poljane,  
magistra mazil, medicin,  
izlivava v smučarske rane  
šusricinus, antipikin  
in cristianol purum  
za revčke zaspane,  
za motnje pa bridki plugin.  
Učiva podvige — počepe  
in zraven še planke,  
za deklice klasično lepe  
oh, Beograjcanke!  
Skoz burjo, skoz meglo dobiš milijonarko:  
O, Pupi moj, o (Tele)-Marko!

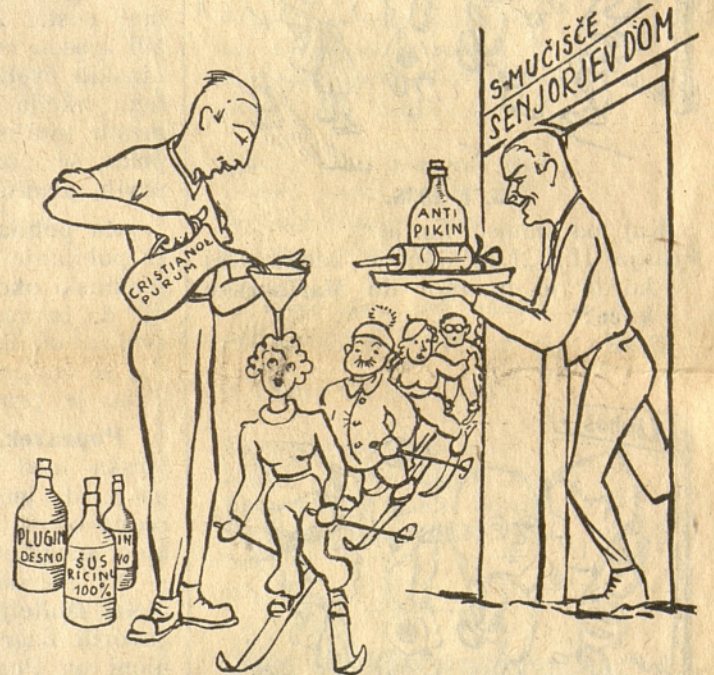
Cam-fiji, niveje, parfemi:  
je damskih nagrad — magazin,  
a škatljice prazne — za kreme  
prodajava vam — za spomin.  
Skoz burjo, skoz meglo zvestobo obljudi:  
O, Marko, o Pubi!

Dva ptička pri smučarskem domu  
brez kril, brez perut, brez snega  
po žalostnem srčnem polomu  
dva samca domov sva prišla.  
Skoz burjo, skoz meglo in sunce ti žarko:  
O, Pubi, o Marko!

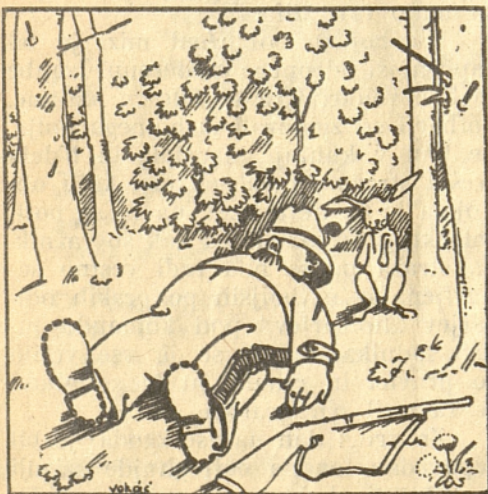
Ostala na Domu je sama  
Senička, oh naš ciciban.  
Je Rozika zdaj prva dama,  
Senička njen gazda izbran.  
O, Pubi, o Marko — nikar ne žaluj:  
Senička zdaj čivka — oh, naš cicifuj!

Poh.

Planinci naj pri tistih le  
kupišejo.  
ki v našem listu oglašujejo!



zagledam, kako se vali po tleh, ne  
nevarna žival — ampak lovski pes.  
To junaštvo navdušenih jagrov me je  
pripravilo do tega, da sem jo mahnil  
kar proti Sv. Arehu. Došel sem dva  
lovski tovariša, ki sta se tudi odločila  
za pohod k Ruški koči. Prežala sta  
v nekem zatišju. Naenkrat sta zaslišala  
nek čuden glas. Že sta napela peteline  
pušk, da ubijeta redkega prebivalca  
pohorskih gozdov, medveda. Ker se  
ni nič gibalo, oprezno pregledata teren.  
V grmovju na mehkem listju je smrčal  
spanje pravičnega naš tovariš debe-  
luhar in „harjuzal“, kakor da bi se  
hotel zadušiti.



Ob deseti uri je „zacinglalo“ pri  
pri Sv. Arehu in vsi jagri so se tamkaj  
zbrali k pobožni molitvi. Kdor je pri-  
sopihal prekasno, je kar s puško stol-  
pil v božji hram.

V klopeh pri glavnem oltarju so  
sedeli jagri-doharji s „špeglami“, se

resno držali, le oči so jim bile malo  
manjše, trepalnice pa tako težke, da  
jih ni bilo mogoče obdržati v običajni  
budni legi. Morda zato, ker je bilo v  
cerkvi malo bolj mračno. Drugi so  
stali po cerkvi in podpirali zide in  
stebre. Vsi lovci so prisostvovali sve-  
temu opravilu, prišlo je tudi nekaj po-  
horskega ljudstva. Pa tudi došli tu-  
risti so stopili v cerkev, deloma kot  
verni kristjani, deloma pa tudi iz ra-  
dovednosti, da si ogledajo pestro „bra-  
tovščino“, ki je bila tamkaj zbrana.

Pristopil je k oltarju tisti gospod,  
ki se ga je prejšnji večer muzikant  
zbal, ministriral pa mu je visok go-  
spod sodnik, ki je prejel po končani  
maši običajni honorar in še skromno  
kosilo.

Vse se je v redu izvršilo. Ker je  
bilo nebeško lepo vreme, smo obedo-  
vali kar na prostem. Razgovarjali smo  
se o marsičem, posebno še o plenu  
pri jutranjem lovu. Rezultat je bil: en  
nastreljen pes, katerega smo si še vrh-  
tega izposodili pri sosedu brez vednosti  
gospodarja. Izgovorjena je bila marsi-  
katera „jedrnata“ napitnica. — Prvi  
smolniški jager se je kaj lepo in gin-  
ljivo zahvalil gospodu duhovniku, da  
se je potrudil na visoke planine in tam  
opravi svetlo opravilo. Ta se mu za-  
hvalil z gromkim govorom, zatrjujoč,  
da rade volje pride še večkrat maševat  
k Sv. Arehu, ako ga povabijo tako  
odlični gospodje in dragi prijatelji.

Pohorski godec je sviral in pel  
nove in stare „viže“, večkrat je po-  
navljal ono o „luštnem jagru“, ki se  
konča:

Zvečer kó domu pridem k svoji ljubici,  
jo kušnem in objamem, to me veseli.  
Ona meni pravi: kje s' tak dolgo bil,  
da si mene čakati pustil.

Tina.



## Jurček Frnikula na Selenem pohorju.

Neko nedelo zjutraj sem rekel:

Aufbiks na pohorje,  
ker tam prač fletno je  
Tam so turisti  
in drugi filistri,  
so lušne deklina  
in slične sverine.

In tako sem šel unedelo na nebo-  
tine dične mične valovite šumovite  
gromovite pohorske planine. Seleno  
pohorje imenujemo slovinci po fsej  
pravici naša švica ker fsak človek  
tako ferdaman švica predno gor pride.

Slednic sem prijadril u pohorski dom.  
Tam so sedeli dok. Bergoc, sorzut,  
Sunderl Lipot in še drugi snameniti  
možje. Kot prači planinci in hrabri ve-  
leturisti so prišli na sončnojasne kra-  
sne višine in planine s velikim tru-  
dom namreč z avtomopilom. Ko so  
me sagledali so rekli ala Jurček Frni-  
kula je tukaj kar knam pojdi in kaj  
povej. Nato sem spil na njihov račun  
en liter vina in sem postal tako selo  
narodno navdušen. Pa sem veselo za-  
vriskal in sapel

Lepa naša domovina  
Bodi zmeraj polna vina.

Nato sem spil sopet en liter vina  
na njihov račun in tako sem postal  
snamenit slovenski literad in kulturn  
delafec. Vsel sem eno dopisnico pa  
sem napisal prelepo pesem

V dolinah ni lušno  
Bol fest je v gorah  
Ker tu pret gimnazio  
Imam zdajci gmah.  
Prilesel ves smatran  
Sem v kraje gorate  
Zagledal sem bika  
In spomnil se nate.

Dopisnico sem poslal na gimnazio  
gosp. rasredniku zato ker je rekel da  
moramo piti kulturn in se animati za  
našo prelepo slovensko literaturo.

Druh dan mi rekel šolski sluga ot  
gimnazije da je prinesel pismonosa  
moj literarni proisvot kar narafnost  
ukonferencno sobo ravnoko so bili  
sprani tam fsi gospodje profesori. E-  
den je na glas prepral mojo prelepo  
pesem in je rekel Na jurček Frnikula  
je fest tč in ga pa reš pihne in so se

### Pomni, leto hitro mine! — Plačaj društvom članarine!

**Nove razvaline pri Celju.** Arheologi so pri Celjski koči naleteli na nove razvaline. Ugotovili so, da so to razvaline nove Celjske kočice. Tako je kočica doživela svoj srečen paradoks, da je razvalina, še predno je bila zgrajena. Dosegla pa je tudi svoj tujskoprometni namen: Tujci prihajajo ogledovat znamenite razvaline.

### KOBANSKA IDILA.

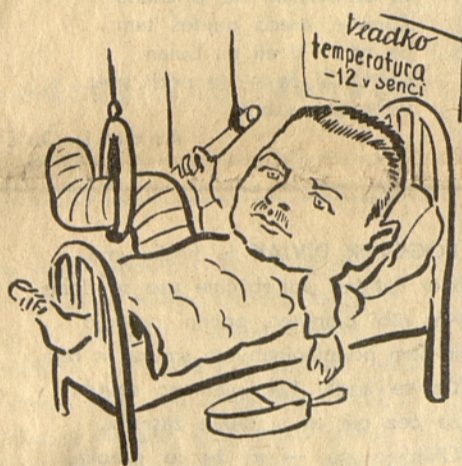
Kobancu, ki še ni videl zrcala, je krošnjar ponudil zrcalo. Kobanec je pogledal vanj in je vesel vzkliknil: „Joj, moj oče!“ Zrcalo je kupil in ga skrnil v posteljo. Vsako jutro je nato na skrivaj ogledoval svojega očeta.

Zeni, ki je to opazila, se je stvar zdela sumljiva. Ko je nekega dne odšel mož po opravkih, je prebrskala posteljo in našla zrcalo. Pogledala je vanj in stvar ji je postala jasna. „Joj, to je pa baba, ki mi moti moža!“, je vzkliknila in tresčila zrcalo na tla, da se je razbilo na koščke.

### Zdravniška posvečovalnica.

**Revmatizem.** Vi čutite hudo trganje v vseh udih zlasti v nogah, tako da skoraj ne morete hoditi. Podajte se k kakemu odvetniku, da Vas zastopa na sodnji. Ko Vam bo predložil stroškovenik, boste kljub revmatizmu skakali do stropa. — **Slabi zobje.** Pogosto se pokvarijo zobje, ker ljudje preveč jedo. Stopite v državno službo; kajti tam ne boste imeli kmalu več kaj griziti. Tako si boste ohranili svoje zobe zdrave. — **Težke sanje.** Pravite, da spite nemirno in da vidite v sanjah same duhove. Čitajte mo-

### Vsako leto eden.



(Poh. „Politiken“.)

fsi tako smejal dabi kar popokal. Samo rasrednik je bil tih in rdeč kakr en purman.

Koje prišel urazred me je pisano pogledal in je rekel da sem ena žalostna kreatura. Jas pa sem selo ponosen nato. Kajti tako ne imenujemo nobenga velike slov. pesnika pa ne Pohlina, pa ne koseskija pa ne Prešerna pane Gregorčiča, pa ne O. Zupančiča pane Glaserja pane Mišiča pane nobenga družga kakor samo — Jurčka Frnikula.

## § Pravni nasveti.

**Zgubljena pravda.** Pri sodni razpravi ste prostovoljno priznali, da dolgujete tožniku Bedakoviču na posojilo 1500 Din. Zato ste zgubili pravdo, četudi se ni skliceval tožnik na druge dokaze (zadolžnico, priče). Kaj naj storite? Predlagajte, da Vas preišče sodni izvedenec-psihiater. — **Podpis na menici.** Pravite, da ste ponaredili podpis akceptanta (dolžnika) na menici in vložili nato menično tožbo. Vidim, da še niste zaprti, ker sodišče o Vašem dejanju ničesar ne ve. Zato bodite mirni; kajti dejanski stan kakega kaznjivega dejanja je podan še le, če se storilca dobi. — **Tatvina.** A. B. je ukradel iz zaprtega kurnika kokoš vredno 15 Din. S tem je zakrivil zločin tatvine po §§ 314, 361/1 k. z. Če bi pa ukradel

bi bil genialen človek, velik poštenjak in vrl narodnjak.

derne romane, novele, povesti, drame, pesmi i. t. d. Tam ne boste našli niti najmanjšega sledu o kakem duhu. Tako se Vam bodo živci kmalu pomirili. Tudi boste trdno zaspali, še predno preberete prvih pet strani. — **Nemirno srce.** Pritožujete se, da imate hude srčne napade. Dali bi Vam lahko prav dobre nasvete. Bojimo pa se, da bi zvedela zanje Vaša žena. V tem slučaju bi se godilo slabo Vam in nam. — **Melanholija.** Vi živite preveč samotarsko. To je brezdvomo glavni vzrok Vaše duševne depresije. Svetujemo Vam, da ne hodite več k predavanjem Ljudske univerze, v muzej in v Studijsko knjižnico. Pojdite rajši v Guštinov bar. — **Bolečine v nosu** so posledica Vašega poklica. Saj pravite sami, da ste uslužbeni pri mestni policiji. Zato morate seveda povsod vtikati svoj nos, kar gotovo ni dobro. — **Slabe oči.** Čudimo se, če nam pišete, da imate slabe oči, ker pravi že star pregovor: „Nič je dobro za oči.“ Vi pa ste sreski načelnik. — **Debelušnost.** Če mislite, da se preveč debelate, pojdite v davčni urad. Tam Vas bodo že tako „našrafali“, da boste dobili kmalu vitko linijo, kakor je pri nas moderna. — **Bolečine v ušesih.** Gotovo imate doma ženo ali hčer, ki igra glasovir. Morda hodite tudi radi v Astorijo, Jadran, Veliko kavarno, Grajsko klet i. dr. in poslušate koncerte. Odisej je zamašil svojim tovarišem ušesa z voskom, da niso slišali Siren. Poskusite to sredstvo tudi Vi na sebi. — **Slab želodec.** Ne poslušajte govorov naših politikov in ne verjemite njihovim obljubam. To Vam bo gotovo pomagalo. — **Sladkor.** Zadnje čase sem opazoval, da me opazuje na prehodu vedno bolj pogosto neki preglednik finančne kontrole. Ker sem bil tudi nad mero žejen, podnevi in ponoči, so mi dobri prijatelji svetovali, naj stopim zaradi finančne kontrole k odvetniku, zaradi žeje pa k svojemu hišnemu zdravniku. Ker mi je le-ta v zadnjem času mnogokrat pomagal gasiti žejo, sem se zavihtel najprej k njemu. Po kratki, toda površni preiskavi je konstatiral, da imam sladkorno bolezen. Moj obisk pri odvetniku da je zato odveč. Ker me od tega časa opazuje vedno več finančne kontrole, živim v strahu, da mi na obljudeni ulici nasilno vzamejo seč v svrhu konstatacije, ali izdelujem sladkor ali ne. Prosim Vas za nasvet, ali naj javim prostovoljno finančni kontroli, da izdelujem sladkor, ali naj čakam, da me nasilno pregledajo. Ali bo event. kazen visoka? Omenjam, da sem nežigosani užigalnik že vrgel v Dravo, kresilne kamenčke v kanal,

### Turistika kot lek.

Živela v štajerski gospá. Oblik obsežnih je bila. Trudila se je noč in dan odvišno mast odpraviti stran. Ogibala se pitja, jela, pilule grenke vse že vzela; a vse ji nič ni pomagalo: masti še več se je nabralo! In končno se je odločila: k zdravniku po nasvêt stopila. Zdravnik bil član je S. P. D., poslušal njeno je gorje. Pa spomni se na težke ure, ko delal je pohorske ture; Ji reče: „Cenjena gospa! Potrebna sta le mes'ca dva, da táko linijo dobite, kot si od nekđaj je želite. Visoke odžagajte pete in pot vzemite pod noge; v Pohórje večkrat pohiíte, tako mast kmalu izgubíte. Senjorjev dom Vam lahko vzame že prvič štiri kilograme. Če stalno boste v hrib hodili, se odlično boste posušili!“ Poslušala nasvet gospa. Postala je — turistkinja! Hodila v hrib, pa spét nazaj, potila se je, da je kaj! Skočila hitro v apoteko, da vidi, kaj je s tisto deko, ki zadnjič še preveč je bila. Glej: tudi to je izgubila! In ko je šla na promenado vse gledalo je: staro, mlado, vse občudovalo je gospo, ki tako tanko ima telo. Ko zvedele so druge dame, kako se mast odvišne vzame, so kar v en glas se domenile: „Na Pohorje bomo hodile!“ Tako ves ljubi Maribor po hribih lazi dol' in gor. In za vse žene tega veka je Pohorje postalo — Meka. Božo.

pretihotapljeni cigaretni papir pa sem pojedel, — imam zdaj torej čisto vest v teh zadevah. — **Odgovor:** V obmejnem car. pasu Vas fin. org. res lahko pregledajo in boste plačali petkratno kazen za nezatrošarinjen sladkor, ki ga nosite seboj. Vendar Vam svetujemo, da se najprej podaste k specialistu za možgane, ker se bojimo, da se Vam ves sladkor kristalizira pod lobanjo. Uspeh preiskave nam javite.

### Listnica uredništva.

**Dr. R. M.** Vaš dopis radi pomanjkljivih markacij smo prejeli, vendar ga tokrat ne moremo objaviti. Vaši očitki so neupravičeni, ker imamo mnogo odbornikov, ki radi markirajo. — **G. P., Sl. B.** Enak sestavek smo imeli lani, vendar je Vaš lepši, ker je v verzih. Oglasite se še večkrat. Pozdravljeni! — **G. A. J., M.** V meščanskem časopisju je bila tiskovna napaka in bi se moralo najbrž glasiti 10.000, ker si ne moremo misliti, da samo 1.000! — **J. Š. v S. L. n. P.** Radi pozdravljanja bodite kar brez skrbi. Planinci se lahko pozdravljamo kakor prej. Dobro in lepo je že, če pri pozdravljanju snamete klobuk, potrebno pa ravno ni. Na planinah lahko demonstrirate svoje veselje nad agilitetjo odbora S. P. D. tudi s tem, da mečete klobuk v zrak. — **Gospa G., M.** Če Vaš 18-letni sinček v noči kriči, se mu gotovo kaj nevarnega sanja, n. pr. da visi nad kakim prepadom ali pa se penja čez kake previsne skale. Morda je temu kriv A. O. S. P. D.? — **L. Z., M.** Vašo pritožbo radi slabih verzov v zadnji številki zavračamo. Če se opevani niso pritožili, čemu se razburjate Vi? — **F. M., R. k.** General Puff ni oseba, kakor Vi to domnevate, nego je igra, s katero si odborniki posejaj lajšajo svoja bremena. — **M. K., Sv. M. p. V.** Ni res, da bi bil Alfred postal žrtev planin. Postal je samo gospodar Mariborske kočice. — **Moralist, Sl. g.** Na planinah so grešili, bodo grešili in še greše, o sveti Antonijuš iz Padove, saj veš, kak je! — **Gospa M., M. k.** Za moža, ki je prišel prejšnjo nedeljo peš k Mariborski koči, se že zanima „Novi muzej“. Po smrti ga bodo nagačili in bo kot red eksemplar krasil ornitološko zbirko. — **D. S., H.** Pritožujete se, da zbirka tako slabo napreduje in menite da radi tega, da je bilo premalo podpisov na zadevni okrožnici. Podpisov je bilo dovolj, samo denarja je malo med po-

horskim narodom, ni ga in ga ni, o, njega od nikoder ni... — **F. S., M.** Radi noge bi hoteli vedeti, kateri od odbornikov pride sedaj na vrsto. Tajnik najbrže ne bo, ker ne hodi po planinah, v dolini pa je kaj tacega nemogoče... — **Vsem,** ki so me počastili s tako kopico nedopisanih prispevkov, izrekam na tem in na onem svetu toplo zahvalo!

**Marginalije in urednikov imprimatur ob koncu lista.** List je končno „zunaj“. Začetek je bil — bormeš — zelo težak, a ob koncu so začele deževati od vseh strani krasne misli, da, cela ploha jih je bila, lepe besede, dobri nasveti in te ljube pesmice, o, pesmice! Naj bodo dokaz, kako globoko se je v srcih pohorskega naroda ocimila pesniška zavest... In uredniku ni preostalo drugega kakor da vse te lepe pesmice po vrsti priobči, kajti vsak naših pesnikov je tako samo nikel, da bi ga žalili, če bi le repek izpustili. Kdor mnogo prinese, prinese vsakomur nekaj. — Mnogo oseb in dejstev smo morali v tej številki izpustiti. Mnogo odličnih planincev — vrednih in zaslužnih — bi morali ovekovečiti v besedi ali sliki v našem „letopisu“, zaenkrat so našli nekateri svoja plačana počivališča med oglasi, a obljublamo jim, da se jih spomnimo v prihodnji številki! — Za prispevke odgovarjajo sev avtorji sami.

**Popravi!** Na 2. strani nam je ušel med vremenska poročila vsled tehničnih neprilik naš ljubi pohorski poet. Naj nam odpusti on in potrpežljivi bravec. On nam končno nima kaj odpustiti, kajti radi njegovih vse prepoznihs prispevkov je nastal v uredništvu tak kaos, da nismo vedeli ne kod ne kam.

**Vremenska napoved za nocojšnji večer.** Pred 14. uro ponoči: Mirno, nato viharji in močni nalivi, ob 14. uri delno razjasnjenje, popuščanje visoke napetosti, proti jutru padavine...

To pomni naj planinec vsak:  
Lepi so izleti tudi na Kozjak!

### Fauna in flora — v pisarni S. P. D.



Ljubim slive, jabolke in fige, škrljančke in kanarčke in papige, dohodke vse beležim v težke knjige, od sebe pa ne dam najmanjše — bigel!

### Nekoč je bil planinec...



### Mali oglasi.

#### SANATORIJ „SANITAS“.

Za pavšalni znesek 1800 Din Vam nudimo skozi vse leto za deset dni prvovrstno oskrbo, vestno zdravniško pomoč in pogreb.

#### HOTEL „BELA SOVA“

v sredini mesta z vsem modernim konforom. Cene prvovrstne, postrežba zmerna.

**Čevlje za gospode,** ki so napravljeni iz trpežne kože in imajo dvojne podplate, kupite najbolje v trgovini „Karo“.

**Pristne pohorske krplice,** zelo trpežne, za vse vrste snega, ima na zalogi oskrb-

### Industrija volnenih izdelkov Škofjavske pri Celju

Odeje, hubertusi, modno sukno, sukno za smučarje

Deša in Drago PALJAGA

nik kočice na Kremzarjevem vrhu. Tam se dobi tudi sol svetega Roka.

S. P. D. Slovenjgradec išče izvežbane turiste ne-zadrugarje, ki bi na svoje stroške in za S. P. D. zgradili ter opremili še nekaj kapelic ter planinskih koč na Pohorju ter okoli svete Uršule.

Prva pohorska izposojevalnica smučk in copat na Pungartu izposoja brez kavcije in obveze copate in smučke vseh velikosti.

S. P. D. Slovenjgradec razpisuje mesto tajnika. Prednost imajo falirani diplomatje z vsaj sedemletno prakso pri Društvu narodov.

**Mali oglasi.****IZGUBLJENO.**

Našel sem trajno ljubezen na poti od Peska do Klopnega vrha. Pošteni zgubitelj naj se javi, ker je bil spoznan. E. R., Maribor.

Izgubil sem se. Lepo planinsko nagrado prejme, kdor me najde. Neanonimni svrhi služeči podatki na uredništvo pod šifro „Lumpi“.

**NA PRODAJ.**

Dobro ohranjen vinski okus prodam radi družinskih razmer samo resnim interesentom. Jaka.

Prodam dobre izgledne na letino 1938. — Vinogradnik.

Planinsko navdušenje, skoro novo, se ugodno proda. — Alfred.

Nobelovo nagrado za mir — v planinskih kočah razpisuje Glavni odbor S. P. D. v Ljubljani.

Dober zaslužek. Iščemo osebe, ki bi podpisale menice za vsako vsoto. Ponudbe pod šifro „Lepa pisava“ na upravo „Pohorske politike“.

Ugodna zamenjava. Zamenjam deleže za drug „Ribniška koč“, „Koča pri sv. Treh kraljih“ in „Koča na Pungartu“ za delnice Narodne banke. Naslov v upravi.

Iščem ključavničarja, ki bi mi diskretno ponaredil ključne vežnih vrat. Ponudbe pod „Zaupno“ na upravo našega lista do 1. februarja 1938.

**RAZPIS.**

Za besedilo in uglasbenje koračnice „Pohorske vzpenjače“ iščemo pesnike, komponiste in finansierje, ki bi poklonili primerno nagrado. — Natančnejši pogoji pri „II. umetnostnem tednu“ v Mariboru.

Mlajši inteligent, z dobrimi izpričevali in izgledi na stalno službo, v mestu s 300.000 prebivalci, se želi seznaniti

z gospodično istih let, ki bi imela ravno toliko dote. Ponudbe pod „Čim več...“ in neretuširano sliko na upravo našega lista.



Kje je v Jugoslaviji največ revmatičarjev?

V Krapinskih toplicah po leti.

Kako pravimo mizi, pri kateri igrajo „remi“ ugledni planinci?

Remiza. (au)

Kateri svetnik je zaščitnik mariborskih akvaristov?

Sv. Tomaž Akv. (7. marca).

Kdo je v Mariboru že 10 let, pa je komaj enoleten?

„Hermes“ enoletni trg. tečaj slov. trg. dt.

Pohorska podružnica otvorjena — „Na griču“ pod sv. Urbanom.

**Vesela novica.**

Pohorski vsi prebivalci, Pohorja zvesti obiskovalci, zahajajo zdaj tu' na „Griču“, saj pohorski tam poje ptič.

Zakaj še...?

Pohorje nima vinogradov, trsnih manjka mu nasadov. „Na griču“ lastno vino se dobi, ki trta žlahtna ga doma rodi.

In zakaj še...?

„Griču“ tu' svoj'ga 'ma patrona, gost je „zaščiten“, če ga (po) „krona“. To skrbni — sveti je Urban, z vinogradi je ves obdan.

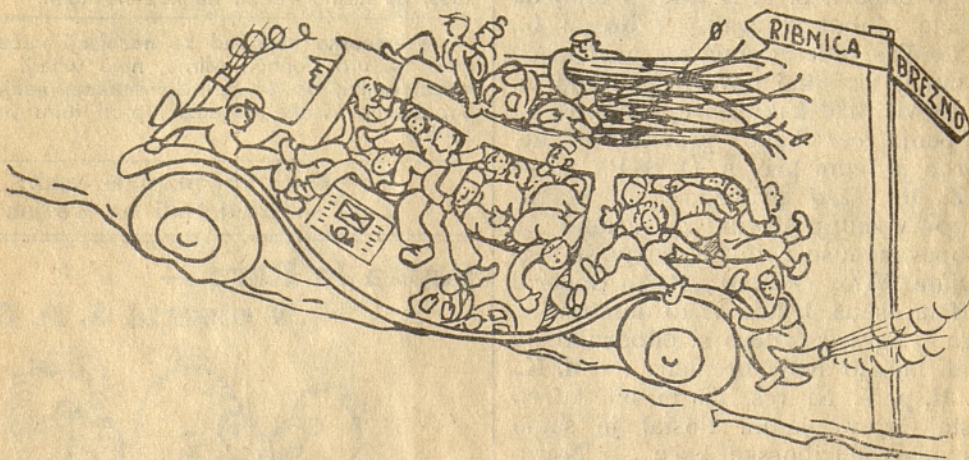
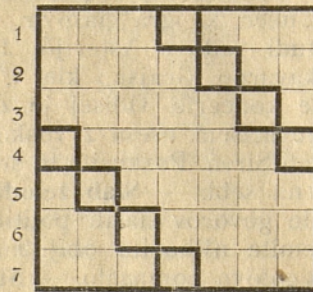
Zato ker...

„Na griču“ politika se kuje. „Diplomat“ vsak „gor“ prenočuje. Vsak gost vesel tam pesni-kuje. „Umetnik“ vino obožuje. Telefon (28-07) da zvezo z vsem Ti svetom, klopotec hrano da poetom.

Zato pa...

„Na griču“ Ti zasije zarja, če tudi nimaš dost' denarja, kot letovišče je že znano, za zdravilišče bo priznано. Zdravje, srečo najdeš tam, če zdrav si ali pa bolan. Če bil si že — le pridi spét. Priporoča vsem

Andrej Osét.

**Kofiček za male planince.****Koliko oseb je v avtobusu?****Križanka.**

1. Kar najdeš navadno v golažu.
2. Slovenski Hlg. Blut.
3. Pohorski najvišji vrh.
4. Pohorska vas z najmodernejšo avtozvezo.
5. Pohorski Kolorado.
6. Kar plava večkrat v juhi.
7. Kar planinec tudi rad izprazni.

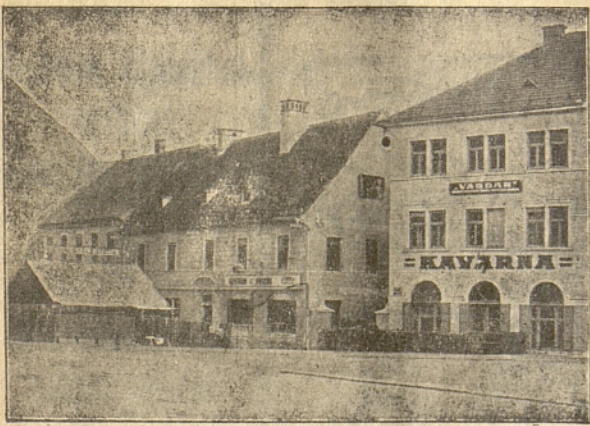
Pri pravilni rešitvi sta besedi v debelo obröbljenem prostoru imeni dveh pohorskih oskrbnic.

Kdor obe uganki pravilno reši, sme brezplačno na Planinski ples — ob 6. uri zjutraj.

Pohišstvo, preproge, perje, puh, zavese

**„WEKA“, Maribor**

Aleksandrova cesta 15



Gostilna „Pri grozdu“ ADOLFA SPATZKA ima slatino, pivo in vino izbrano, po njem pač nikdar ne boš imel macka. 1) Le pojdi pokusi, prosim pokorno. Če lakota tuli v želodcu ti grozno, uleži te Spatzkova žlahtna prehrana. Če se najš in ni še prepozno, pojdi v kavarno, tam pozdravi te ANA!

1) Pesniška oblika, pomeni toliko kot macka.

Naša uboga pramati Eva je morala nositi figovo pero, nam tega ni več treba, ker imamo, hvala Bogu,

manufakturno  
trgovino

**Karl Jančič**

Maribor

Aleksandrova cesta 11

Vse blago po najnovejši modi, prija kmetu in — gospodi!

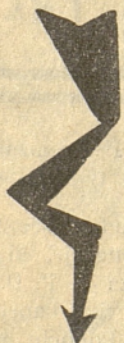
BOGOMIR DIVJAK je tvrdki ime, kjer športne potrebščine vse se dobé. Kar rabi planinec, poceni prodaja in sam po planinah rad smuka in raja. Če se kedaj kak planinec zaljubi, že čez par ur si dekle zasnuje. Okličejo ga — in že je poroka, čez mesecev par ima pa otroka. Tákrat pri DIVJAKU, srečen možiček, hitro nabavi — otroški voziček!

**BOGOMIR  
DIVJAK**

Maribor

Glavni trg 17  
Tattenbachova ul. 4

Planinci, ki imajo prevroče srce ali — glavo, si naroče hladilno omaro pri



**Alojz Šprager**  
elektrotehnično podjetje  
Vetrinjska 14

Tam dobite tudi razne žarnice in žico, po kateri teče elektrika.

Svinčnik, papir in mape različne, nalivna peresa kvalitete odlične po nizki ceni lahko dobiš, če VILKU WEIXLU pohitiš. Knjigo boš nesel k njemu v vezavo, ustregel ti bo, da pel mu boš slavo! Kdor rad bi sviral si pesmi po naše, naj bi se vpisal med harmonikaše. Pri Weixlu harmoniko tako dobi, ki „HOHNER“ se kliče in kot orgle doni.

VILKO  
WEIXL  
MARIBOR

Če plešo hočeš skriti, če čuvat hočeš lase pozimi in poleti, klobuk povezni nase. Naša trgovina: JANC in BOGATAJ vse vrste pokrivala ima na prodaj: taka, ki planinec vsak jih potrebuje, taka, ki jih moda svetovna narekuje. In kako trpežni naši so klobuki! Da po starem jih papanu nosijo še vnuki.

Trgovina s klobuki

**Bogataj & Janc**

Gosposka ulica 3

Kdor moški še besedi količkaj veruje ta naj si zapomni, kar tu se prerokuje da tiste le obleke največ bodo zdržale, ki v trgovini PIHLAR se bodo kupovale. Čez nekaj let gotovo do tega bo prišlo, da obleke znamke „Pimar“ vse nosilo bo. Planinci in turisti bodo na vse veke v moji trgovini kupovali si obleke.

Srečko  
**Pihlar**  
Gosposka 5

Od Soče do Mure  
ni take manufakture  
kot jo ima trgovec Šraj.  
Za dečke in ture,  
za vse temperature  
urno odmerit, si daj.  
Za deco mondure,  
tančice za svatovske ure

ima

MANUFAKTURNA TRGOVINA

**Josip Šraj**  
**Josip Šraj**  
**Josip Šraj**

MARIBOR . SLOVENSKA ULICA,  
Palača banovinske hranilnice.

Kdor hoče slikati čiste ultraviolettne  
pohorske žarke, kupi **BARVE** pri firmi

**Medić & Zankl**

Kdor se hoče afirmirati v življenju,  
kupi **FIRMEŽ** pri firmi

**Medić & Zankl**

Kdor hoče zapustiti potomcem trajno  
svetal spomin, kupi **LAK** pri firmi

**Medić & Zankl**

Vse na Glavnem trgu 20, MARIBOR.

Roba pletena, motvózi, papir,  
drobne igračke, za sliko okvir.  
Rezila za britje, za društvo emblem,  
in kovčeg za rajžo, pa tudi parfem.  
Nizke so cene, solidno blago;  
le stopi k nam noter, žal ti ne bo!

Se priporoča

**DRAGO ROSINA**

trgovina z galanterijo, drobnarijo i. t. d.

**Maribor, Vetrinjska 26**

Od zahoda do izhoda hvali ljudstvo  
kvaliteto, nizko ceno **KARO-čevljev!**  
Zbog solidnosti in lepe, lahke forme  
zmagala povsod je moda **KARO-čevljev!**  
Bolj ko Délije, Koríne, Cintije al' Lavre  
bi bilo pozabit' škoda **KARO-čevljev**

**KARO**

INDUSTRIJA ČEVLJEV

**Maribor**

Cankarjeva ulica 6 / Gosposka ulica 13

Transakcije vseh bančnih strok  
in čuvanje hranilnih vlog  
to glavno nam je poslovanje,  
v tem splošno uživamo priznanje.  
Za blagor naroda skrbimo  
in obresti dobre mu delimo.  
V poslovne z nami stopi stike  
in videl naše boš odlike.

**Prva**  
**hrvatska**  
**štedionica**

podružnica Maribor

Kdor tale oglas bo pozorno prebiral,  
naj končno veljavno bi konstatiral:  
„Kadar obleke, sukno bom rabil,  
na **Majerja Frančka** ne bom pozabil!  
Do danes še vedno bil sem vesel,  
če sem pri podtiskanem blago si vzela.  
Vse ima na zalogi: pravo angleško,  
dobro domače in fino češko.“  
Posebno je vnet za procvit trgovine  
in grozno zaljubljen — v pohorske planine!  
Šest celih dni v tednu manufakturno prodaja,  
ob nedeljah v planinskem se zraku naslaja.  
Edini praznik, ki pozna ga zares,  
mu vsako leto — planinski je ples!



**Majer Franjo**

Maribor, Glavni trg 9 Tel. 28-86

— — — — —  
In v pozno noč nam trajajo vse seje,  
možje — odborniki odlični — pa  
ginevajo od žeje,  
uteši vso veliko žejo, glad, natoči  
jim „kufé“  
in tudi sploh in pa sicer: odlično streže  
vsem bufé!

**Automatični**  
**buffet**

Maribor

PALAČA BANOVINSKE HRANILNICE

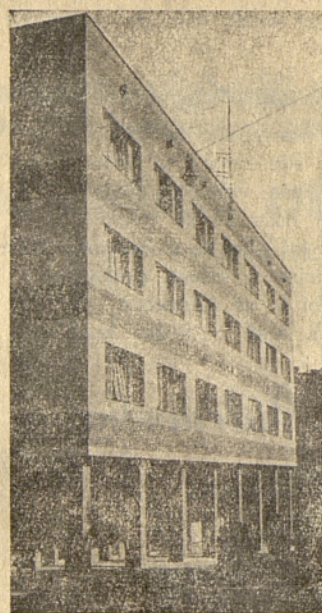


Po delu napornem rad se spočiješ,  
v posteljo mehko, udobno zaviješ.  
Če bi se hotel pošteno naspati,  
pojdi k „**OBNOVI**“ nasvete iskati.  
Tamkaj strokoven pouk boš dobil,  
kako se najlažje boš dobro spočil.  
Tam našel boš **zofe, kauče, postelje,**  
v teh se naspal boš, da je veselje.  
Srečno boš živel, imel veselje do dela,  
a zasluge za to bo „**OBNOVA**“ imela!

»**OBNOVA**«

**F. NOVAK**

Maribor, Jurčičeva



HRANILNICA  
DRAVSKE  
BANOVINE  
MARIBOR

Robce, nogavice, kravate in pižame  
nudimo gospodom. Novitete same!  
Srajce take vrste, ki nosiš jih ponoči,  
trde smoking-srajce, ki ti prsa boči,  
srajce za v planine, močne in poceni,  
da jih ne premočiš v plohi prav nobeni:  
to prodaja trrdka

**Hedžet - Maribor**

in na ogled poziva ves planinski zbor.

**August Hedžet**

Maribor, Aleksandrova c.

Nogavice in srajčke,  
kravate vseh viž,  
dežnike in robčke  
pri **PAŠU** dobiš.  
So nizke tam cene,  
prijazni ljudje,  
najboljša pa roba,  
jo kupci časte.  
Za malo denarja,  
kar pač ga imaš,  
postreže solidno te

**Anton Paš**

modna trgovina

**Maribor**

Slovenska ulica 4

*Predno greš na Pohorje,  
nalóži  
polovico denarja v*

*Mestno*  
*hranilnico*  
*Maribor*

*Prav vesel boš,  
ko se vrneš!*

To stavbišče je rezervirano  
za

Gradbeno podjetje

Ing. arh. Jelenec & ing. Štajmer

Maribor

Priporoča se  
**Koloniala**  
en gros

**Miloš**  
**Oset**


**Maribor**

Glavni trg 22

Telefon 21-73

Danes že naš obrtnik se pripravlja na to, kar v avgustu občinstvu razstavlja. On ve, kaj za obrtništvo je vreden sloveč, upoštevan **Mariborski teden!** Smoter v tem tednu v glavnem je ta: lepo in poceni izdelat doma, pokazat', da naših izdelkov nivo prekaša vse, kar od drugod je prišlo! Odborništvo letos se je odločilo: da koristno in zabavno lepo bo združilo. Čez dan se boš divil domači obrti ponoči ves vdan boš štajerski trti!

**Mariborski teden**



Ko obhajam letos  
**40-letnico članstva S. P. D.**  
se pridružujem tudi jaz oglasnikom „Pohorske politike“ ter vsem planincem priporočam vedno svežo zalogo salam, turistovskih, salamin, pristnih Kranjskih klobas, prekajeno in papricirano slanino, pastete, sardine, sire, čokolado, bonbone, čaj, konjak in pristen brinjevec

**Novák Albin**  
trgovina s specerijskim in kolon. blagom  
**MARIBOR, Glavni trg 18**

KODAK-aparate  
ves foto-material  
naj v naši drogeriji  
bi vsakdo kupoval.  
V zalogi imamo tudi  
najrazličnejše parfeme,  
za britje aparate  
in vsakovrstne kreme.


**Drogerija Kanc**  
Gosposka ulica 33

Naše življenje velik je križ,  
Ti mnogo obeta, a malo dobiš!  
Trudiš in trudiš na vse se načine,  
da kar najbolj ugodno leh par let Ti mine.  
— Dobro je gospod **OSLAK** pogodil,  
pri hrani visokih nas cen osvobodil!  
**MENZO** odprl je za Mariborčane!  
V tej so občinstvu vse prilike dane,  
da poceni in dobro je trikrat na dan,  
s polnim želodcem skrbi podi stran.  
Dijak, uradnik, delavec v menzo  
hiti,

ker ve, da le tako poceni živi:  
**V menzi gospoda, ki vse ga pozna,  
zvečer in opoldan imej abonma!**

**Mariborska menza**  
**Slomškov trg 6**

**Putnik**



**Maribor**

V center smo se preselili,  
da bolj pri roki bi Vam bili.  
Če v širni svet boš potoval,  
Ti „PUTNIK“ bo nasvete dal!  
Dobil boš karto — brez čakanja,  
za v suhem in za vodna potovanja.  
Na izletih naših z avtokari  
za mal denar so vidni čari  
domače zemlje, tujih deželá  
in vse to — potom „PUTNIKA-a“!  
Med drugim vse, kar v bančne  
posle spada,  
pisarna naša urejuje rada.  
Kupujemo valute celega sveta,  
jih plačamo najvišje, kolikor se da!  
Prodajo imamo srečk državne loterije  
in potom nas naj sonce sreče Vam zasije.  
Zapomnite si dobro: pisarna „PUTNIKA“  
vse bo uredila — in to brez čakanja!

In ko planinskemu plesu konec se približa,  
ko pod vodstvom Jiraneka bo slišna  
zadnja viža  
in ko bo prodana vina zadnja kapla  
nam v pomoč priskočil gostilničar  
bo Šapla.  
Ob pol peti uri zjutraj, ko zabavi pride  
konec  
že čaka v **Grajski kleti** goste zvrhan  
lonec  
okusne kisle juhe, ki bo tako dišala,  
da letošnja zabava se — opoldan  
bo končala.

**Restavracija**  
**Grajska klet**

„Zelite, gospa? Za Vas? Za moža?  
Pri meni kupiti poceni se da!  
Promenadne obleke, toalete za ples  
tvrdki so moji dale sloves,  
da danes uživam svetovni že glas!  
In s čim, prosim, lahko postregel bi Vas?  
Dovolite, da tukaj le to Vam naštejem,  
s čimer naše Pohorce grejem:  
Srajčke in razne pletene reči,  
lodne, ki smučarjem grejejo kri,

plašče in slične športne obleke,  
ki bodo grele na vekov Vas veke,  
vse to v trgovski moj rajon spada,  
zdaj pa izbira Vaša naj gnađá!  
Če pa hribogojstvu niste udana,  
razne blagove moja tvrdka priznana  
nudi občinstvu i za na cesto  
(kmečke za selo, ta „nobel“ za v mesto).  
Tam nekdo me kliče! Gospa,  
moj poklon!“  
Se priporoča

**MACUN ANTON**  
**Maribor, Gosposka ulica 10**

Naj bo sladkor, naj bo torta,  
naj bo ta al' ona sorta,  
naj pecivo bo za čaj,  
dober mora bit' grizljaj.  
Če slaščice kaj spoštuješ,  
mirno lahko beseduješ:  
Prave in po vseh pravilih  
dela samo

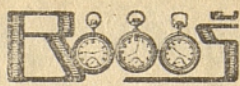
**Eman Ilič**

SLOVENSKA ULICA 6,  
podružnica MELJSKA CESTA 2



Na Glavnem trgu glej maso ljudi!  
Vse se preriva, vse nekam hiti.  
Kaj se je zgodilo, si je kdo kaj strl,  
ali je koga avto podrl?  
Ne, ne! To so kupci, ki dobro vedo,  
zakaj da hitijo, zakaj da teko.  
Pri **JAKOBU LAHU** namreč tako je poceni,  
da dražji trenutki so zamujeni,  
kakor blago, ki prodaja ga on,  
kakor obleke izvrstne, ki so skoraj zastoj!  
Zakaj še čakate, brž k njemu stopite,  
škoda s čakanjem si ne naredite!

**Jakob Lah**  
**Maribor**  
**Glavni trg 2**  
Telefon 23-31.



Razen solčnih ur druge imamo vse:  
take za na steno in ki na roko se pripne.  
Priporočamo zaspancem naše ure nočne,  
ki z zvoncem prebudijo zaspance  
najbolj močne.  
Po uro vsak planinec naj k nam  
bi se potrudil,  
pa jutranjega vlaka ne bo nikdar zamudil.

**Bureš**  
**Maribor**  
**Vetrinjska 26**

Po gozdu, planincih srce hrepeni,  
v naravi se prosti nam duh razvedri!

Ne išči v dolini si dobro zabavo,  
kajti le v hribih veselje je pravo.  
Gori pri nas vedno je fletno,  
naj sonce sije zimsko al' letno.  
Angeljci naše vino bi pili,  
s kuhinjo našo bi se hvalili.  
Več tisoč let stara je studenčnica naša,  
vse medicine moderne prekaša.  
Kliče, vabi in se priporoča  
Vam sveti Areh in Ruška koča.

**Podravska**  
**podružnica S. P. D.**

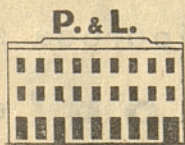
**Ruše**

Ruška koča, Planinka, Čandrova koča,  
Hlebov dom.

Naš zavod star je in soliden.  
Denar planincem hrani,  
s tem so vsi pogoji dani  
na stara leta puste se ogibati doline  
in delati izlete v pohorske planine!

**Posojilnica v**  
**Narodnem domu**  
**Tattenbachova ulica**

**Telefon 21-08**



Na cesti Aleksandrovi  
je trgovina železnine,  
zalogo groznih ima traverz,  
pa tudi majhne kline.  
Poleg tega puške  
so tudi tam na prodaj  
in zajce lahko kupiš  
si v ponedeljek zjutraj zgodaj!

**Pinter**  
&  
**Lenard**

**Kino**

je danes največja moda.  
Vse ga poseča: kmet in gospoda!  
Naše predstave so zadnje čase  
postale že kar — senzacija zase.  
Priznati je treba, da naša

**kavarna**

je v vsem mestu najbolj popularna.  
Kaj bi ne bila, saj tak varieté,  
kot mi ga imamo, ne najdeš drugje!  
Vzemite na znanje, da tudi vnaprej

**bar**

naš bo prednjačil, kakor doslej!  
Kdor muziko ljubi, rad zabava se  
vedno posečal bo lokal — rajski

**Grajski**

*Vsak zvesti podanik  
Pohorske države*

*nalaga, če ima preveč,  
jemlje, če ima premalo,*

*pri*

**SPODNJEŠTAJERSKI**  
**LJUDSKI POSOJILNICI**

*v Gosposki ulici*

Naše podjetje se v tem odlikuje:  
da vsa prevzeta dela okusno izvršuje.  
Kdor rabi tiskovine, naj stopi z nami v stik  
in postal za vedno naš bo naročnik!



**Podravska**  
**tiskarna**

